

[Søren Andersen.]

samme grupper ved henholdsvis 2.600 kr. og 3.100 kr. — altså mere opsparingsfjendtlige regler end de fradragsregler, der ophæves. Det hænger sammen med, at man regner med bruttoindtægter uden fradrag af skatter og kontingenter ved beregningen af pensionstillægget, medens man ved indtægtsopgørelsen i forbindelse med de bestående fradragsregler regner med nettoindtægter, idet skatter og kontingenter er trukket fra. Hvis man inden for dette interval tjener ca. 500 kr. mere, får man ikke stort mere ud af det end godt en hundredkroneseddel; de 300 kr. forsvinder ved fradragsreglerne, og det andet lille hundrede kroner forsvinder som følge af skatten. Der er jo mange ældre mennesker, der skaber sig en lille fortjeneste, mange får støtte af deres børn, og mange kommer ud for fradrag som følge af den indsats, de har gjort ved at skaffe sig en lille formue inden for dette interval.

Jeg mener altså, at særlig heldig har man ikke været ved udformningen af denne pensionsydelse. Der har uægtelig manglet tid til en undersøgelse af problemets løsning; jeg tror, der havde været muligheder derfor, hvis ikke den højtærede minister havde lagt sig så hårdt fast på formen for denne ydelse, som det viste sig at være tilfældet. Når efterlønsordningens beløb bliver af en sådan størrelse, at det føleligt påvirker pensionstillægget, tror vi ikke, at den nuværende form vil blive fastholdt; da vil det sikkert være rimeligt og rigtigt at indarbejde pensionstillægget i pensionens grundbeløb.

Venstre har søgt at opnå administrative lettelser gennem et forslag om, at det offentlige skulle betale sygekassen for samtlige folkepensionister. Efter at have frafaldet det havde vi tænkt os, at den mulighed, der nu gives kommunalbestyrelserne for at tilbageholde en del af pensionsbeløbet til betaling af sygekasse, kunne have været udvidet, også til den øvrige del af folkepensionisterne. Der var vel vanskeligheder ved at skabe en sådan ordning, og under hensyn hertil har vi frafaldet den og vil anbefale at tiltræde det ændringsforslag, som ministeren har stillet på dette punkt. Allerede ved første behandling udtalte jeg min tilslutning til forhøjelsen af alders-

tillægget, ændring af efterlevelsestillægget og til ændringen i den praksis, der nu skabes for ældre, der anbringes ved særforørgsforanstaltning.

Trods stor videbegærlighed fra udvalget, ikke mindst fra vore medlemmers side, er det ikke lykkedes at få ministeren til endeligt at klargøre selve finansieringsproblemet ud over året 1967. Her har oppositionen været mere villig til at fortælle, hvordan den ønsker betalingsproblemet løst, idet man simpelt hen har peget på kommissionsbetænkningens løsning, en forhøjelse af bidraget.

Som jeg udtalte ved første behandling, savner lovforslagene perspektiv, for ministeren har ikke evnet at samordne pensionsproblemerne løsning. Udvalget om tjenestemændenes placering i forhold til ordningen blev nedsat sent, og jeg har i og for sig heller ikke indtryk af, at man endnu er nået ret vidt. Men vi er fra venstres side klar over, at både for tjenestemændene selv og også for det øvrige samfund er der et problem, som venstre er opmærksom på og er villig til at være med til at løse. Vi har jo også samtidig fået to slags folkepension, og der mangler oversigt over finansieringen. Derfor er det vist ikke helt med urette, når jeg siger, at det ikke er en varig ordning, vi får, en varig ordning egnet til at skabe ro om problemerne, men en ordning, der formodentlig inden særlig længe, må tages op til revision. Og vi kunne netop have ønsket os en varig ordning, som der kunne falde ro om, men det er vi altså endnu ikke nået frem til.

Alligevel betegner lovforslaget ikke mindst for venstre en milepæl, som er nået. Vi har i sin tid fremholdt synet om en almindelig folkepension for hele befolkningen. Vi har først af alle rejst kravet om fradragsreglernes ophævelse, og i hvert tilfælde de nuværende fradragsreglers ophævelse er nu i sigte. Men som sagt, der er problemer tilbage, og dem må vi jo så kæmpe med i den kommende tid.

Jeg skal sluttelig tilsige mit partis støtte og anbefale at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget eller dets flertal og anbefale at stemme imod de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag, og endelig skal jeg anbefale at stemme for lovforslagene.